

Medlem ikke sagde noget om, at han talte paa Partiets Vegne. Jeg vil da betragte det ærede Medlems Udtalelser som det ærede Medlems Betænkning, og den lød ganske kort saaledes, at Regeringens Forslag var galt, men dette er værre. Det forekommer mig at være en ganske mærkelig Udtalelse, fordi de øvrige Udtalelser, der kom bagefter, gik ud paa at rose Udvalgets Arbejde og paa alle Punkter give det Tilslutning undtagen paa et ganske enkelt. Og for særlige Punktets Vedkommende sagde det ærede Medlem endda, at de var betydelig forbedrede. Hvorledes Forslaget saa kan være værre end Ministerens, forstaar jeg ikke. Det kan være, det ærede Medlem nærmere vil gøre Rede for denne sin Opfattelse. Naar det ærede Medlem var misfornøjet med Ændringsforslag Nr. 3, hvorefter der skulde anbringes en Maaler paa ethvert Køretøj, naar en saadan var opfundet, gør jeg det ærede Medlem opmærksom paa, at denne Bestemmelse i en anden Form, med nogle andre Ord, staar i den nuværende Billov. Ved den Ændring, Ministeren har fremsat, kunde det for Udvalget se ud, som om denne Bestemmelse faldt bort, og derfor ønskede vi den bibeholdt, idet den gør Bestemmelsen betydelig bedre. Det ærede Medlem var særlig glad for, at Køreskolen ophørte. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor det ærede Medlem da er saa misfornøjet med Udvalgets Arbejde. Det ærede Medlem talte om de blændede Lygter og mente, at det var uheldigt med dem. Udvalget har foreslaaet, at de skal falde bort. Ogsaa paa dette Punkt var det ærede Medlem mindre heldig i sin Opfattelse af Udvalgets Arbejde. Naar det ærede Medlem mente, at man vilde lægge Ansvaret over paa en Sporvognskonduktor, naar han var inde i Vognen, maa jeg mene, at jeg før tilstrækkelig slog fast, at man ikke kan lægge et saadant Ansvar paa ham. Dette Ansvar hviler udelukkende paa Føreren af Motorkøretøjet og kan ikke under nogen Form forrykkes fra ham. Det forbavser mig, at det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, at Lygtetvangen ogsaa skulde omfatte Arbejdskøretøjer. Jeg havde egentlig tænkt mig, at det ærede Medlem vilde have været glad for, at Lygtetvangen bortfaldt for Arbejdskøretøjer, idet man netop indenfor den Branche, det ærede Medlem repræsenterer, nemlig Gartnerne, kører i Hundredevis i Vintermaanederne ind til Torvet i København. Ved den Bestemmelse, vi har faaet indført, vil disse Mennesker blive fritaget for at føre Lygte. Men det ærede Medlem vil til Trods for, at han hører til denne udmærkede Klasse af Mennesker, indføre

Lygtetvang. Jeg synes ikke, det er rigtig kollegialt. Det ærede Medlem var tilfreds med Afgiften for Personautomobiler, men var en Modstander af den Afgift, der var lagt paa Lastautomobiler. Her kommer endelig det ærede Medlems varme Interesse for sine Standsfæller frem. Gartnerne skulde selvfølgelig køre med deres Lastautomobiler uden at svare nogen Afgift. Vi har i Udvalget ikke kunnet dele denne Opfattelse. Vi har taget den radikale Stilling til hele denne Sag, at de Vogne, der kører paa Vejene og slider paa dem, skal svare Afgift uden Hensyn til, om de tilhører Per eller Povl eller bruges til det ene eller det andet Formaal. Dette er selv sagt den eneste og i Længden holdbare Fremgangsmaade.

Jeg føler mig forvisset om, at det Arbejde, Udvalget har gjort, vil blive kritiseret overordentlig meget fra mange forskellige Sider. Men jeg føler mig lige saa forvisset om, at denne Kritik ikke vil kunne staa for en nærmere Undersøgelse. Og jeg føler mig særlig forvisset om, at den Kritik, der er kommet til Orde fra Motorfolkens Side, vil vise sig kun at være etableret, fordi de føler sig forpligtede til absolut at kritisere, lige meget hvad der bliver vedtaget. Men i det store og hele tror jeg, de vil være tilfredse med den Form, Motorloven har faaet, og at de i deres stille Sind vil erkende, at vi i Virkeligheden har taget alle de Hensyn, som paa nogen mulig Maade kunde tages, naar man her paa Rigsdagen skulde kunne samles i Enighed om en Revision af den nuværende Motorlov. Jeg anbefaler saavel mine Meningsfæller som alle andre Medlemmer af dette høje Ting at stemme for alle de Ændringsforslag, der er stillede af det samlede Udvalg. Jeg vil gerne stille mine Meningsfæller frit overfor Ændringsforslaget under Nr. 12, idet dette Ændringsforslag heller ikke i mig har nogen Velynder, absolut ikke. Jeg er gaaet med til det af kollegiale Hensyn indenfor Udvalget. Og jeg maa anbefale at stemme mod Ændringsforslag Nr. 22, idet jeg ikke kan se, at der er nogen som helst Rimelighed i, at man fritager en Omnibus for Skat, som kører og ødelægger en Vej et eller andet Sted i Landet; vedkommende Kommune faar gennem Afgiften et betydeligt Beløb til Vejens Istandsættelse og Vedligeholdelse, men vedkommende Køretøj skal altsaa være fri for at betale nogen Skat, og det skønt det er det, der har ødelagt Vejen. Det kan jeg ikke se kan være god Latin. Og jeg forudser, at der kommer et Andragende eller flere gennem hver eneste Repræsentant i dette høje Ting fra deres lokale Kredse om, at de maa komme i Betragtning